

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/26. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnistvo je v Miklošičevi ulici št. 8. Dopi se pošiljajo uredništvu, naročnina pa upravnistvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača po določenem ceniku. Lastnik in glavni urednik Milan Plut. Odgovorni urednik Franjo Pirč. : Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani.

Sv. Ana na Koroškem je vsa v ognju! Prihitimo bratom dejansko na pomoč!

Iz Prevalj na Koroškem smo dobili sinoči naslednji lakonični brzojav: „Kraj Sveta Ana gori. Do sedaj je v ognju že 20 do 30 hiš. Pomoč je nujno potrebna.“ Prihitimo bratom na pomoč! Kdor hitro da, dvakrat da. Naj se takoj sestavi v Ljubljani pomožni odbor, ki bo zbiral darove za prebivalce Sv. Ane. Z obilnimi darovi pokazimo, da naša ljubezen do bratov na Koroškem ni prazna fraza.

Narod brez ciljev.

To smo seveda Slovenci, ki živimo iz dneva v dan, določamo svojo politiko od slučaja do slučaja in se prepiramo radi malenkosti, med tem, ko Nemci počasi ali sigurno napredujejo proti jugu, utrjujejo se na našem ozemlju in se pripravljajo na na poslednji udarec, ki nam ga hočejo zadati takrat, kadar nas bodo smatrali že za preoslabljene, da bi ta njihov udarec prenesli.

Nemci imajo pred sabo svoj velik cilj: zagospodariti na Adriji in ustvariti veliko državo, segajočo od severnega do jadranskega morja; državo, ki bo kot železni klin razdvajala Slovence od Romanov. Ta načrt je silno nevaren za celo Evropo, a za Slovence pomeni on naravnost popolno narodno smrt, česar se pa mi niti danes še ne zavedamo v zadostni meri, ker drugače bi nemškemu orlu v tem oziru posvečali mnogo večjo pozornost.

Mi razumemo Nemce in ne zamerimo jim čisto nič njihovega početja.

Stremljenja nemškega naroda so popolnoma umljiva, in bi se čudili, ako pri Nemcih teh stremljenj ne bi bilo, ker v veliki borbi za obstanek ni nikake sentimentalnosti, tu odloča samo moč, in Slovenci smo najbolj smešni takrat, kadar prosimo, da nam se dajo naše pravice, ne pomišljamo pa, dasi mi teh pravic ne bomo mogli nikdar izprostiti, nego da pridemo do njih edino, ako si jih v težki borbi izvojimo.

In za tako borbo kakor bi Slovenci ne bili ustvarjeni, ali smo pa samo vspavani, in nas je treba še-le zbuditi, da pridemo k zavesti in sprevadimo, v kaki silni nevarnosti, se nahajamo. Pri nas se zelo redko govori in piše o nevarnosti; ki preti vsem našim slovenskim deželam, nego se navadno govori o nevarnosti na Štajerskem, na Koroškem, Gorenjskem itd., a ne pomišljamo na to, da Nemci niso taki sangviniki kot mi in da ne odkrivajo vseh svojih načrtov, nego se zadovoljujejo z regionalnimi uspehi, imajoč pri tem vedno pred očmi svoje končne cilje.

Slovenci pa končnih ciljev naše borbe — ako je to, kar oni delajo sploh borba — sploh nimamo, mi dopuščamo, da naše predstraže padajo pred številnejšim sovražnikom in živimo v nadi, da se nas mero-dajni faktorji končno vendarle usmilijo in nam dajo malo naših pravic — kaknega uradnika pri sodišču v Beljaku ali Mariboru, ali pa kak slovenski napis na železniški postaji v Celovcu ali v drugem kakem od-tujenem mestu.

Na vjedinjeno Slovenijo, ki smo jo tako odločno zahtevali že leta 1848 in pozneje v časih Taborov, danes nihče več ne misli. Pač imajo to zahtevo napisano naše stranke v svojih sila lepih programih, ali to je tudi — vse.

Jugoslovanstvo se pri nas tudi zelo rado naglašja, ali da bi se o odnosu Slovencev napram drugim jugoslovanskim rodovom temeljito in vsestransko razpravljalo, na to nihče niti ne pomišlja, ker vsi mislijo, da je jugoslov. ideja samo stvar, o kateri se da mnogo govoriti na banketih.

Nič stalnega, nič določenega. Kot slepci tavamo po temi, vzdihujemo in — propadamo, a Nemec prodira počasi ali sigurno naprej.

Vstanimo! Vstanimo hitro in ne čakajmo, ker čas je dragocen. Vstvarimo si cilj in delajmo potem za njegovo realizovanje z ono vztrajnostjo, ki je potrebna, ako hočemo doseči kake uspehe. Ali zbuditi se morajo tudi oni milijoni naših bratov na jugovzhodu in nam priti na pomoč, ker pri nas je največja nevarnost.

Slovanski Jug.

Reaktiviranje prof. dr. Šurmina. Hrvatski službeni list objavlja kraljev dekret, s katerim se dr. Šurmin imenuje zopet profesorjem hrvatsko-srbske književnosti na vseučilišču v Zagrebu. S tem je nova hrvatska vlada popravila zopet eno krivico Rauchovega režima. Kakor je namreč znano, je Rauchova vlada vpokojila prof. dr. Šurmina radi tega — ker je bil v opoziciji napram vladi.

Proračun kraljevine Srbije. Pred srbsko narodno skupščino — ki pa sedaj radi kraljeve odsotnosti ne zbora — se nahaja poročilo finančnega odseka o državnem proračunu za tekoče leto. V proračunu je predvidenih 114 milijonov dinarjev dohodkov in 113 milijonov izdatkov; preostanek znaša toraj okroglo 1 milijon dinarjev. Razlika med letošnjim in med lanskim proračunom je 9 in pol milijonov dinarjev. Večji izdatki so potrebni za vojsko, za železnice, za zdravstvo, poljedelstvo itd. Zanimivo je, da državni dohodki v Srbiji vsako leto rastejo, četudi Srbija nima trgovske pogodbe z Avstro-ogrsko, a avstro-ogrsko časopisje ji je ob začetku carinskega konflikta prerokovalo finančno propast. Zgodilo se je pa ravno nasprotno: Srbija postaja finančno vedno močnejša.

Novi konflikti na bolgarsko-turški meji. Ravno v času, ko se nahaja bolgarski

kralj v Carigradu kot gost turškega sultana, je prišlo med bolgarskimi in turškimi obmejnimi stražami do novega konflikta. Ali ta konflikt ni tako resen, da bi izzval skrb, četudi se nemško časopisje trudi, da bi iz muhe napravilo slona. Naravno, nemško časopisje ni zadovoljno z novimi političnimi smermi na Balkanu in za to se tolaži s takimi neznatnimi konflikti, ki so na bolgarsko-turški meji nekaj čisto vsakdanjega in jim za to niti v Sofiji niti v Carigradu ne pripisujejo posebne važnosti.

Splošni pregled.

Italijanska ministrska kriza.

Kralj Viktor Emanuel je odstopivšega ministrskega predsednika Sonnina drugič sprejel in dolgo konferiral z njim. Pregovoriti ga, da umakne svojo demisijo, se kralju ni posrečilo, pač pa je Sonnino predlagal za bodočega ministrskega predsednika zopet Giolittija.

Baron Sidney Sonnino, ki ima Napoleonu podoben naslov „predsednik 100 dni“ si ni znal v parlamentu pridobiti zaslombe v kaki večji stranki in zato mora sedaj že drugič položiti svoje častno mesto. V deželi, kjer vlada le najpestrejši parlamentarizem, kjer se vlada s političnimi klikami in donečimi besedami in obljubami, se Sonnino, moč tihega dela ni mogel obdržati. Že njegov programni govor, naštevanje koristnih uredb in reform, je bilo parlamentu premrtvo, ko pa se je pričelo delo, tedaj so se kmalu poslanci naveličali tega in treba je bilo zopet škandalnih prizorov, za katere sta poskrbela poslanca Chiossa in general Prudente. In kako karakteristično za psihologijo Italijanov je tedaj, dasi ironično, vzkliknil „Corriere della Sera“: „Prebivalstvo vsaj zopet sliši o svojih poslancih.“

Razprava o „navigazione generale“ je prinesla zopet razburjenost v zbornico in Sonnino, ki se ne more opirati na nobeno večino, je spoznal, da je na nevarnih tleh. Niti odločitve ni počakal, demisijiral je in sedaj predlaga za naslednika Giolittija, ki je znal v svoji dolgi dobi ministrskega predsedstva z obljubami, ognjevitimi govori in s spretno uporabo razmerij med političnimi frakcijami ohraniti si potrebno majoriteto, dasi o plodonosnem delu ni bilo sledu. Giolitti pa sedaj sam nima veselja nastopiti zopet težavno nalogo rekonstrukcije vlade.

Bethmann-Hollweg v Rimu.

Nemški kancelar je 23. t. m. sprejel italijanskega ministra za zunanje stvari Guicciardinija, s čemur v zvezi je vladna nota, ki pravi, da se je doseglo skladnost v vseh mednarodnih vprašanjih med Italijo, Nemčijo in Avstro-Ogrsko. — Tudi v avdienci pri papežu in v konferenci z papeževim tajnikom Merry del Valom je državni kancelar dosegel popolno sporazumljenje, kakor poroča „Berliner Tagblatt.“

Poslanec Choc o čeških strankah.

Poslanec Choc je na nekem shodu volilcev izjavil, da je kljub velike potrebe skupnih korakov vseh čeških meščanskih strank, med temi vendar velika apatija. Od radikalcev zahtevani boj proti Bienertovemu kabinetu, so konservativci celo zavrnili. Med češkimi poslanci so, žal, ljudje, ki delajo politiko na svojo pest in so z vlado celo v prijaznem stiku, ker jim je osebni interes nad splošnim narodnim blagom.

Preiskava vsled ekscesov v ogrskem parlamentu.

Budimpeštanska policija je dobila od višjega državnega pravdnistva nalog prirediti proti napadalcem na ministrskega pred-sednika in poljedelskega ministra preiskavo zaradi hudodelstva nasilstva proti oblasti v dveh slučajih in zaradi telesne poškodbe.

Konfiskacije „Jutra“ pred sodiščem razveljavljene.

Pred tukajšnjim deželnim sodiščem so se danes obravnavali prizivi proti konfiskacijam „Jutra“ z dne 3, 7, 10 in 15 marca. Senatu predseduje Vederjak, votanta sta Einspieler in Geršak, zapisnikar dr. Konda, državno pravdnistvo zastopa državni pravdnik Trenz, ki utemeljuje razloge vseh konfiskacij na podlagi kaz. zakona ter zopet išče vzroke konfiskacij v hujskanju proti vojaštvu; njemu je vojaški stan prvi med stavovi, na njem bazira razvitek znanstva, kulture in gospodarstva. Kar se tiče prve konfiskacije: „Zahtevajmo obračun za naš krvni davek!“ je mnenja, da se stem ponižuje vojaštvo, istega mnenja je tudi glede o notici o poročniku Mayerju, ki je kakor izjavi „jako nepriljubljen v Ljubljani“. Z dotično notico se je pozivalo občinstvo na napad poročnika, kar je smatrati kot nevarno pretnjo; notica o nemškem gledališču je poziv k bojkotu, a tendenca članka „Nasprotnikom Jutra“ je naperjena proti državnim organom vladi, državnemu pravdnistvu in podrejenim organom. Zato priporoča, da se konfiskacijam pritrdi ter ugovor zavrne. Koncem svojega govora naglašja g. Trenz, da so se nasprotstva med obema narodnostima ublažila, zato hoče kar najstrožje kontrolirati vesti, ki bi mogle vsplamteti zopet staro sovraštvo. V fulminantnem govoru je pobijal g. dr. Švigelj izvajanja državnega pravdnika, pisava „Jutra“ ni naperjena niti proti osebam, niti raznim organom, temveč le proti sistemu, in boj proti sistemu je, da je naše javno mnenje opravičeno, le žal, da je naše javno mnenje podobno sedaj že mlačni limonadi. „Jutro“ ni hotelo hujskati proti vojaštvu, stavilo je na naše poslance apel, da naj stopijo pred vlado in zahtevajo; mi izpolnjujemo svoje dolžnosti do vlade, isto naj stori tudi ta! Popolnoma nedolžna je tudi notica glede poseta poročnika Mayerja v Ljubljani, izrečno se svari občinstvo, da naj se v njem ne vzbude stari spomini ob pogledu na

LISTEK.

ARTUR SEVER.

ŽENA.

Roman.

[18]

Molče je poslušal Henrik Kovač ta razgovor, čudne so se mu zdele besede njegove sestre, kajti niti pričakoval ni, da bi čul iz njenih ust tako premišljene in resne stavke. Zdelo se mu je, da je v njegovi sestri še toliko ozirov in poštenosti, da ne bi hotela z nepremišljenim korakom ubiti bodočnost popolnoma nedolžnega človeka, ki je zakrivil samo to, da se je zaljubil v žensko, ki je ni poznal! Mislil je, da Rene vendarle ne ugotovi Potratovi prošnji.

Rene se je za par trenutkov po Potratovih besedah zamislila, še nikdar ni bil njen obraz tako resen, po daljši pavzi je nazadnje odgovorila:

„Iz Vaših besed, gospod Potrato sem spoznala, da Vas v svojem ukrepu ne morejo motiti tudi moji pomisleki. Samo to bi rada še vedela, zakaj in kako ste prišli do te misli.“

„Gospodična Rene!“ je odgovoril Po-

trato, „zdi se mi, da je popolnoma odveč, ako hočete vedeti vzroke mojega koraka; moja odločitev naj Vam zadostuje! Recite naravnost in brez vsakih obotavljanj vsak predsek in pogoj bi mi bil neljub, zato pričakujem od Vas kratkega in določenega odgovora. In ta odgovor naj bo ... da ... ali ne!“

Kovač je ostro pogledal svojo sestro, kot da ji hoče sugerirati odgovor, a ona je vstala, ponosno se je vzravalo njeno telo, stopila je korak naprej bližje k Potratu in rekla:

„Ali zahtevate takoj mojega odgovora ali mi ne pustite, da stvar premislim ...?“

„To je Vaša stvar gospodična,“ je mirno odgovoril Potrato, a po mojih mislih ni treba tu nikakega premišljevanja. Dasi se poznamo šele malo časa, poznamo se vendarle dodobra! Vi hočete veselja, radosti, godbe smeja, plesa ... tudi moj dom, moja duša si želi tega; prazen in otožen je bil moj dom; jesen, otožna jesen je bila tam ... ali z Vami pride pomlad, vse, vse, česar si želim! In zdi se mi, gospodična, da si želiva oba istega ...“

Rene je stopila čisto k Potratu, a v istem trenutku vstane Henrik in reče:

„Dovolita, da spregovorim tudi jaz

par besed, sicer mi lahko to zabranita, ali upam, da ne storita tega; korak, ki ga misli storiti ta ali oni vaju, je pač premalo premišljen, da bi ga mogla takoj izvesti ...“

Kovač je hotel govoriti naprej, ali Rene ga je hitro zaustavila in rekla:

„Henrik, povedala sem Ti že poprej svoje mnenje, zato je pač neumestno, da govoriš sedaj Ti, ko gospod Potrato pričakuje mojega odgovora! Sicer pa, ako misli gospod Potrato, da bi bilo dobro poslušati tvoje pomisleke, jaz lahko odidem toliko časa iz sobe, da se dogovorita vidva, kajti bolje je, da ne slišim vajinih pogovorov.“

Vstala je in hotela oditi, a Potrato je stopil k nji, prijel jo za roko in dejal:

„Ostanite, gospodična Rene, jaz ne potrebujem nobenih pojasnil, jaz pričakujem samo Vašega odgovora!“

Henrik je čutil, da je postal tukaj popolnoma nepotreben, zato se je poslovil in odšel z besedami:

„Sedaj po teh besedah ne morem ničesar več govoriti, mislim sem, da imam dolžnost in pravico, zato pa sedaj vidim, da sem tukaj popolnoma nepotreben!“

Poklonil se je in odšel!

Potrati je bilo sicer žal, ker je odšel, ali kot je spoznal, je hotel s svojimi bese-

dami kolikor toliko vplivati na Rene. Ni vedel sicer zakaj se je tako obotavljal in odgovarjal, dasi ne naravnost ...

Ko sta bila Rene in Potrato sama, sta par trenutkov molčala ... nato pa je stopila Rene k njemu in mu rekla:

„Ali še hočete mojega odgovora?“

Potrato jo je prijel za roko ... in Rene se je skoro stresla, ko je občutila njegove mrzle roke ... ali vendar je ostal njen obraz prijazen, najraje bi pahnila starca od sebe, a premagovala se je ... njena bodočnost je stala pred njenimi očmi ...

On pa je odgovoril z drhtečim glasom:

„Odgovorite, Rene!“

Rene mu je položila svoji roki na rameni, pogledala mu naravnost v oči in odgovorila glasno in odločno:

„Da!“

Potrato pa se je sklonil k nji in jo poljubil na čelo ... Zazeblo jo je po vsem telesu, zastudil se ji je stavec, ko je čutila njegove ustne, njegovo nemirno dihanje ... Toda rekla je, spregovorila je odločno besedo in tega ne prekliche več ... a še isti trenutek, ko je prodala svoje mlado telo zaljubljenemu starcu, porodile so se v njeni duši nove misli ... misli po maščevanju ...

(Dalje.)

tęga „junaka“, temveč naj se ga ogiba. V konfisciranih odstavih pa se je izreкло le osebnost svariło poročníku, da naj se čuva in ne pride v Ljubljano. Humoristično obdeluje potem notico o ljubljanskem nemškem gledališču, kjer se zasramujejo po vrsti vsi slovanski jeziki, ako so se Slovenci naslajali s tem, je to njihova stvar, a ako je „Jutro“ to omenilo, je storilo isto, kar je nešteto krat pisalo že slovensko časopisje, a ni bilo konfiscirano. Kar se tiče žuganja, ga ni smatrati resnim, ker je to le navadna časnikarska fraza, ki naj bi Slovence spomnila narodnih dolžnosti! — Kar se tiče zadnje konfiskacije je bil odgovor uredništva popolnoma razumljiv, ako se pomisli, da so bile od 14. številke že tri zaplenjene. A toliko je vendar treba čuvati ugled tiskovne svobode, da sme uredništvo reagirati na šikaniranje od vseh strani! Koncu svojega govora odgovarja izvajanjem državne pravdnika, ki je trdil, da so se nasprotstva ublažila; to je pa deloma res, nasprotstva so se ublažila samo na slovenski strani, a Nemci z vedno večjo vehemenco napadajo Slovence posebno v listu „Deutsche Stimmen“, kjer jih vedno blatijo in zasmejujejo. A tam se ničesar ne konfiscira, tam je vse dovoljeno, zato je pa dolžnost slovenske javnosti, da zahteva enakih pravic za vse! Ko dr. Švigelj omenja, da včasih vodi državnega pravdnika pri konfiskacijah „Jutra“ nekako jutranje razburjanje, predsednik senata Vedernjak odločno protestira. Nato se sodni dvor poda k posvetovanju, ki je trajalo nad eno uro; ob 7. uri zvečer proglasi predsednik senata sklep sodišča: ugovoru proti prvi konfiskaciji (zahtevajmo račun) se deloma ugodi, potrdi se samo zasega enega stavka, druga (poročnik Mayer) in tretja (Nemško gledališče) se razveljavita. Deloma se ugodi tudi ugovoru proti konfiskaciji članka „Nasprotnikom Jutra“ ter se potrdi samo zaplemba enega odstavka, ki kritizira postopanje državnega pravdnika, kar gospod Vedernjak s vzvišenim glasom enuncira! — Ker je državni pravdnik že pred razglasitvijo razsodbe odšel, ne vemo, ako isti uloži priziv! Za nas so pa te razveljavljene konfiskacije velik uspeh, ki ga bilježimo s ponosom in samozavestjo, da smo povedali svoje mnenje naravnost in odločno!

Dnevne vesti.

Velikonočni prazniki in „Jutro.“ Na veliko nedeljo „Jutro“ ne izide, na velikonočni ponedeljek pa izide ob devetih zjutraj. **Popravek policijskega svetnika** gosp. Lavtarja, s podpisom g. župana Hribarja, dobi jutri primeren popravek od naše strani. **Akademija.** Dne 30., ter 31. marca in 1. aprila predava v „Mestnem domu“ gosp. Mirko Črnič o postanku, razvoju in koncu človeka. Predavanje bo opremljeno z mnogobrojnimi lepimi skioptičnimi slikami. Poberali se bodo le prostovoljni prispevki v pokritje stroškov. Vstop dovoljen le odraslim. **Cvetko Golar: „Pisano polje.“** V založništvu Kleinmeyer & Bamberg v Ljubljani je izšla zbirka pesni Cvetka Golarja pod naslovom „Pisano polje.“ Cena knjige, broširani K 1.80, vezani K 2.80. Opozarjamo na oceno, ki jo prinašamo v „malem listku“ ter knjigo najtopleje priporočamo. **Predzno izzivanje.** Včeraj popoldne so začeli popravljati kazinski vrt; in kot največjo potrebo so čutili, da so postavili na sredi vrta velik drog v frankfurtarskih barvah, ki se vidi iz cele „Zvezde.“ Skrajno predzno je to izzivanje objestnih kazinotov, ki si upajo kaj takega storiti sredi Ljubljane. Spominjamo se, da je svoječasno mestna policija s silo odstranila take droge, ki so

jih kazinotje postavili v zasmeh slovenskemu značaju Ljubljane; upamo, da stori sedaj isto.

Miklova Zala. Po povesti dr. Sketa, spisal I. Spizar, godbo zložil Benšek. Igra se na velikonočni ponedeljek v tukajšnjem gledališču na korist dramskemu osebju. Glavne vloge so v rokah gospodov Verovška, Danila, Nučiča, Bukšeka, Iličiča in Skrbinška, Kandlerjeve ter Wintrove gospodične. Režijo vodi Danilo. Na večer se igra druga narodna igra Martin Krpan, spisal Govekar.

Ljubljansko centralno pokopališče — brez mrtvašnice! Kar se niti na kmetih ne najde, videti je v Ljubljani: Centralno pokopališče je zgrajeno že dve leti in pol pa še nima svoje mrtvašnice. Če hočejo kakega mrliča položiti prej v mrtvašnico, predno ga pokopljejo, ga morajo vesti k Sv. Krištofu, a od tu šele na veliko pokopališče k Sv. Križu.

Umrla je včeraj zjutraj gospa Frančiška de Schiava, soproga gostilničarja Antona de Schiava v Kolodvorski ulici (pri Tišlerju). Pokojnica je bila jako vpludna in postrežljiva gospodinja, katero bo tudi marsikaj siromak težko pogrešal. Lahka ji bodi zemlja!

Prešernov spomenik je dobil nekaj olupšave z nasajenimi cveticami in eksotičnimi rastlinami. Prihodnje dni se začne delo v parkih.

Finančna stiska in državno subvencionirano hotelsko podjetje. Konsorcij, na čelu katerega stoji dvorni svetnik Drathschmied hoče v tirolskem letovišču Sv. Anton ustanoviti veliko hotelsko podjetje, za katerega bo proračun gotovo presegal milijon kron. Ker pa je v Sv. Antonu zadostno hotelov in bi se to konkurenčno podjetje težko rentiralo, nočejo podjetni gospodje svojega lastnega kapitala tako neracionalno porabljati; ko ni niti zadostne obrestne garancije. Pri njihovih spekulacijah pa so ti gospodje, katerim ravno zato načeljuje dvorni svetnik izrabili vlado. kajti kakor se je izvedelo, je finančno ministerstvo na predlog delavskega ministerstva določilo temu hotelskemu podjetju subvencijo 250.000 K izplačljivo v 10 letnih rokih po 25.000 K. To je nov dokaz varčnosti pri državnih dohodkih in to v času, ko hoče ministerki predsednik ustanoviti državno varčevalno komisijo. Pa tudi z nacionalnega stališča je zanimivo, da so le Nemci deležni koruptnih državnih subvencij, Slovencem pa vlada ne more dati niti za najpotrebnejše stvari, kaj šele za take spekulacije.

Poučen izlet slov. trgov. društva „Merkur“ v Zagreb. Kakor smo že poročali, priredi naše društvo dne 3. in 4. aprila t. l. poučen izlet v Zagreb ter bo pri tej priliki sodeloval naš pevski zbor, pri koncertu bratskega hrvaškega trgovskega društva „Merkur“ v Zagrebu, ki bo 3. aprila zvečer. Ko smo sporočili to vest, se je čulo takoj obilo zanimanja za ta izlet, ki pa ostaja vedno večje. Kolikor moremo do sedaj reči se udeležiti izleta poleg celotnega pevskega zbora in več odbornikov tudi več drugih članov in prijateljev društva. Da olajšamo svojim članom stroške, smo vsled prošnje dosegli pri ravnateljstvu južne železnice znižano vozarino tako, da bo stala vožnja v Zagreb in nazaj, in sicer za drugi razred K 12.90 in za tretji razred K 8.40. Odhod iz Ljubljane bo 3. aprila ob 7. uri 15 min. zjutraj, dohod v Zagreb ob 12. uri 30 min. Odhod iz Zagreba 4. aprila ob 10. uri 26 min. zvečer ter dohod v Ljubljano ob pol 5. uri zjutraj. Podrobnosti o ogledu znamenitosti Zagreba bomo udeležnikom pravočasno sporočili. Vse, ki se mislijo izleta udeležiti vabimo, da nam to takoj sporoče. Naj bi naše vabilo k izletu

v Zagreb, ki je za nas tudi zato zanimiv, da proučimo trgovske razmere bratskega hrvaškega naroda, našlo še mnogo odziva. Dotičniki, ki se nameravajo po določenem voznem redu izleta udeležiti in se še niso prijavili, blagovolijo naj se takoj prijaviti, da nam bo mogoče vse potrebno ukreniti pri železniški upravi.

Uradni prostori Mestne hranilnice Ljubljanske bodo danes in jutri popoldan zaprti.

Pogreša se. 12. t. m. je izginil slaboumni 30 let stari Andrej Čemažar iz Tomačevega. Slabo oblečen, rujavo zimsko suknjo, črnokrižaste hlače, govorenja slabega, v besedah navadno naglašal „I in s.“ Ako bi ga slučajno kje kdo videl ali kaj zvedel o njem, se prosi, da bi naznanil vlagalki pri D. Hribarju.

Delavci in zidarji so tu. Zadnje dni so se nekatera zidarska dela pri novih hišah že začela. Stavba nemškega gledališča je dograjena 4 metre na visoko; pri vili Amalije Žerjav v Streliški ulici že delajo zidarji in pri hiši Jos. Kos ter Jern. Babiča v Sodnijski ulici. Pri starem strelišču so podrli vzhodno glavno steno in podaljšajo poslopje za nekaj metrov z novim prizidkom, ki bo spodaj služil kot letovadnica zgoraj pa bo predelana dvorana za gledališke predstave.

Viharen dan smo imeli včeraj v Ljubljani. Celi oblaki prahu so se podili po ulicah in nad mestom. Nekemu posestniku iz Iške vasi je vzelo klobuk ter mu ga odneslo v Ljubljano. Istotako smolo je imel nek gospod pri frančiškanskem mostu. V stolnem župnišču je vihar razbil več šip.

S polaganjem plinovih cevi po Elizabetni cesti in del v Streliški ulici so včeraj končali.

Prste je zmečkalo pri delih v Gruberjevem prekopu zaposlenemu Jakobu Bistanu, ko je vzdigoval prevrtni voz za prevažanje gramoza.

Zastrupila se je včeraj neka mlada ženska na južnem kolodvoru. Izpila je nekaj množine lizola. Pripeljali so jo v deželno bolnico. Nesrečnica se je predvčerajšnjem iz Gradca pripeljala, in je prenočevala v zavodu sv. Marte. Vzrok poskušane samomora neznan.

Mornar tat. 33 letni Fran Glovinovich, doma iz Trsta, kurjač na parniku „Praga“ Lloydove paroplovne družbe, je bil aretovan, ker je na istem parniku ukradel 10 plošč cinka, vrednih 30 K. Na policiji je Glavinovich priznal tatvino in povedal, da je ukradene plošče prodal na Krfu.

Velika noč — za pečjo? Po 2. uri zjutraj so začele padati drobne snežinke. Vremenski znaki neugodni, tudi sicer kritični.

Skrivnostna najdba v Cigaletovi ulici. — Mrlič v kanalu.

Ko so včeraj v Cigalotovi ulici kopali jarek za polaganje plinovih cevi, so prišli na sled človeškemu okostju, pomešanem z drobci preperlega lesa. Eden naših urednikov je bil tukaj na lici mesta in je o tej najdbi takoj obvestil svojega tovariša, ki je dr. Mantuanija povzdignil do svetovne slave. Le-ta si je celo stvar natančneje ogledal in poročal:

Grob — če se sme tako imenovati ležišče, kjer se je človeško okostje našlo — leži 80 cm globoko pod plastjo sedanjega površja Cigaletove ulice, blizu hodnika, ravno nasproti pisarni odvetnika dr. Pirca. Našel ga je delavec Orakovič

okoli 10. dopoldne, kosti so deloma še dobro ohranjene, deloma že strohnele. Lobanja manjka spodnja čelust, ali vsaj do tega časa se je ni našlo.

Lobanja je videti, kakor bi bila prežagana. Kljub temu, pa je brez vsake fotografije iz deželnega muzeja, izvirnik sam nedvomno dokazal, da je to res človeško truplo, in ne morda zopet kaka želva, kakor so nekateri hudomušni gledalci hoteli imeti. Poleg človeških kosti so našli tudi več drobcov preperlega lesu, nekaj kosov pločevine, zvitek žice, več komadov okroglega stekla (manjše in večje) in kar je najbolj čudno, tudi steklenica za pivo. Ta steklenica ima napis (kalikor se da čitati): „Pilsner-Bier—Wien—Döbling“. Steklenica je ležala poleg kosti, odmašena, v nji je bilo nekaj rumene tekočine. Pri natančnejši preiskavi se je našel tudi kos podolgem črtanega sukna, kar bi dalo sklepati, da je bil mrlič možki. (Izvedenci bodo to po okostju bolje konstatirali.)

Ko so na mojo prošnjo še dalje kopali, našla se je pod okostjem, oziroma na mestu, kjer je truplo ležalo, še ena mala steklenica, brez posebnih znakov. Pri tej priliki se je začel tudi širiti vzduh gnilobe. Na obeh, posebno pa na oni proti dr. Pirčevi pisarni stoječi strani, se je našel še popolnoma dobro ohranjen zid, ozir. stena, večinoma iz opeke zgrajena. Ta stena se vleče na eno stran proti cesti, na drugo stran se naenkrat zavije proti že omenjeni pisarni. Konstatiralo se je, do je to stari kanal, ki je bil izpeljan iz mrtvašnice.

Na tem mestu, ozir. v bližini je stala nekdanj bolnica. Mrtvašnica pa je — po izreku nekaterih navzočih Ljubljancov — stala ravno na mestu sedanje dr. Pirčeve pisarne. To so v kratkem označene okolnosti te čudne najdbe. Vse se pa vprašuje: „Odkod ta mrlič, zakaj je bil ravno tu pokopan?“ Odgovor na to vprašanje bo treba šele najti.

Iz doslej najdenega se da sklepati: Mrlič je ležal ravno v kanalu, vsaj spodnji del trupla. Pokopan je bil pozneje, torej, ko je kanal že tam stal, sicer bi ga bili morali zidarji takrat že izslediti. Prepereli kosci lesa, pločevina, šipe itd. kažejo nato, da so to deli krste, ki je že razpadla. Kako in zakaj je prišla steklenica za pivo poleg, in ona manjša pa pod okostje, to treba še uganiti. Že po teh steklenicah in gnilobnem vzduhu soditi, mrlič ni mogel biti bogve kako dolgo tu zakopan. Naravnim potom skoraj gotovo tega mrliča niso ravno tu zakopali — v kanalu? — to bi bilo nekaj čudnega, mrtvašnica je stala onokraj. Če bi bilo tu običajno pokopališče, bi se moglo takih mrličev še več zaslediti, sicer pa je pokopališče v tem času gotovo obstajalo že pri sv. Krištofu. Torej od kod ravno ta mrlič?

Ali morda imamo tu pred seboj posamezno grobnico? Potem pa one stene ne značijo kanala, marveč zid grobnice. Ali so pa še v tem času, ko je bil ta mrlič zakopan, pokopavali v grobnico in ne na pokopališče in ali je morda truplo vendarle iz starejše dobe — to in druge okolnosti so vprašanja, katerih rešitev prepuščamo našim večakom. Že, da ne bo zopet kake zamer!

Omenjam še, da so na mojo prošnjo preiskali tudi tla pod najdenim okostjem ter tam našli talno opeko po mojem mnenju iz novejšje dobe in iz naše gline delano. Značilno za naše razmere je tudi dejstvo, da se je ta vsekakor čudna najdba, kakor že rečeno, zasledila že ob 10. dopoldne, vendar pa še ob 3. pop. se ni razen ured-

Mali listek.

Književnost, gledališče, umetnost.

Cvetko Golar: Pisano polje.

Kleinmayr & Bamberg 1910.

Suhe, egiptovske čase imamo; le počasni raste poeziji most do železnice in pristanišč, do trgovine in fabrik za kalcijev karbonat, ki jih navaja Octava Mirbeau za eksemplj moderne lepote. Nevedoma pa živimo vsi v tej novi lepoti, dihamo jo s polnimi prsi ter v dnu srca pogrešamo njenih glasnikov; zato se zanimanje obrača od sentimentalnega leposlovja, prelepih ljubic, srčnih ran in tragikomedij nesrečne ljubezni . . . Tisto, čemur pravijo konservativci pesem, je izgubilo kredit, pričelo je padati v kurzu.

No, med Slovenci živi še mnogo spoštovanja do starih reči. Nadčlovek ne ruši svetih hramov, dasi se ne brani novih reči; poleg novih ciljev si je ohranil in neguje z neizpremenjeno vdanostjo ljubezen vesele in žalostne vrste, staročastito majoliko in — pesem, ki mu poje o lepih domačih rečeh. Zato sem slišal neredkokdaj bridko tarnanje, zakaj da se je ravno Oton Zupančič, ki je natočil svoje dni tako veselo prekipavajočo „Čašo opojnosti“, nenadoma prav po gavrizariskarsko povzdignil nad okus in umevanje svojih bralcev in častilcev. Hm, meni je ljubi tak, kakršnega imamo danes. Toda nezadovoljniji bodo potolaženi, kadar

odpro Golarjevo zbirko „Pisano polje“ in zaslišijo iz nje dolgo pogrešane strune slovenskega Anakreona. Ne dvomim, da bo ta knjiga presenečenje; pesmi, raztrošenih po listih, nihče prav ne opazi, nemogoče jih je oceniti in spoštovati kot celotno delo posameznega človeka. Šele v zbranem trudu se razodeva mož, preseneča in — očaruje. . . „Jaz hočem čistih molitev, ki vijejo se do Boga, iskrenih kot v bliskanju bitev, ko grom in peklo divja. — Jaz hočem lilij ognjenih, ki lepšajo rajsko polje, in lijevo v žarkih plamenih, ljubezen v oči in v srce. — Da radost mi sveta zalije, srce mi se v njej zaiskri, in z Bogom nebes melodije moj blaženi duh govori.“ — Mnogo bolj nego besede, ki jih je izbral za geslo svoji knjigi, izreka ta pesem jedro Golarjeve poezije.

Naš poet ne grebe globoko; himne velikega navdušenja, koralni temnih misterijev se mu raztope v gromkih, a malo učinkujočih akordih. Z naivnim srcem, žejnim barv in žarkov in solčne gorkote prisluškujočim k praprvtotnim klicem enostavnih krasot življenja, potuje po njivah in poljih, poje zanos in poljasno hrepenenje mladosti (glej str. 101): Se veselji z veselimi svati (stran 17. in 67) — svatovanje in pivovanje mu je vobče najmilejša zabava — govori samemu sebi, škrjančkom, rožam in žitu, kaj rad tudi lepim deklicam v jeziku polnem svežih, preprostih impresij. Vso naravo poseblja in ji vdihava živo dušo, rdeči mak

oženi s purpalo in mu skliče pisane svate. Napijejo in navešale se tako, da škrjanček zavriska in „v zrak se opoteče“.

V takšnih nepozabnih primerah je pesnik presenetljivo bogat in močan. Iz solčnih žarkov se mu rodi „zlat vihar“, solnce se vozi „z viro v kolesih“, „belolasa gora“ kipi proti nebu . . .

Segavi ton njegovih lahkotnih pesmic prehaja mestoma v bajesloven patos, ki se razgrinja kakor bogato vezena priproga z obrazi junakov in bogov. Tuintam zavije s srečo na pot dobrodušne karikature (prim. pesem o Hasanagi, ki mu „v loncih pojo petelin“ ali o javorju, ki je prištorkljal na svatovščino). — S kmetom moli za božji blagoslov, z njim se raduje, z njim sočustvuje ob „Stoklasi“; zaljubi se v kmetsko majoliko, Jezus mu je sejalec, ki prosi za žetev ljubezni. Včasih udari tudi na temne baladne strune (V gori zeleni), zapoje o zločinu nesrečne matere . . . Jasni optimistijski pogled na življenje pa je njegova duša, ki jo stran za stranjo izorava iz svojih polj in njiv; njih slika vstaja živa pred očmi, s trepetom pomladi in poletja, z vso sito vonjavo zemlje in cvetic.

Zelo rad ima junaka; vsi so korenjaki, lepi, veseli in bogati, in veliki prijatelji krasnih devotk. Lepoto ženske poje Golar s plastičnimi figurami jugoslovanske narodne pesmi, povdarja jo mestoma s pravljimi čari: od ognja njenih oči se je zapalilo mesto . . . In bralkam bo všeč, da

se pri njem ljubezen le redkokdaj neha brez ženitve in gostije. Včasih, kajpada, je nesreča; pripeti se, da črn cigan ne mara krasne devotke, češ: „Polna mošnja suhih zlatov — je ciganska ljubica!“

Ta poezija brez iskanih efektov in brez namišljenih demonskih strasti, čista in zdrava, polna odkritosrčne pobožnosti do življenja, bo vsakemu Slovencu, ki ljubi našo pesem, bogat velikonočni dar. Cvetka Golarja pa, tovariša započetnikov slovenske moderne, zagotavlja častno in trajno mesto med najboljšimi naših poetov.

Naslovni list in okraske je risal Gaspari. Začetne črke bi želeli nekoliko preprostejše; lepa in prikladna pa je sklepna vinjeta: Pegaz z razprostrtimi krili, ki se vzpenja nad polje in gorami k vedremu Golarjevemu nebu.

V. Levstik. Slovensko deželno gledališče. Iz pisarne: V nedeljo zvečer se poje prvič velika Goldmarkova opera v štirih dejanjih „Sabska kraljica“, katero si je izbrala primadona gospa Nordgartova za svoj častni večer. Gospa Nordgartova, ki že dve sezoni požrtvovalno deluje na našem odru in se s to opero tudi poslovi od slovenskega odra, zasluži v polni meri, da ji gledališko občinstvo izkaže tisto ljubezen in tiste simpatije, ki si jih je morala pridobiti tako s svojim krasnim glasom, kakor tudi s svojo elegantno igro. Predstava se vrši izven abonmenta, za lože par. — V ponedeljek se vršita dve predstavi, popol-

nikov „Jutra“ noben poklicanih faktorjev zanj poigrigal.

Nam je prav žal, da mora ravno „Jutro“ prvo priobčiti to vest in — da ni bilo dr. Mantuanija zraven.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Kralj Peter v Petrugradu.

(Brzojav posebnega dopisnika „Jutra“).

Belgrad, 24. marca. Tukaj je napravljen lep sprejem kralja Petra v Petrogradu najlepši vtisk. Po tem sprejemu se sodi, da sporazum, sklenjen med Rusijo in Avstro-Ogrsko, in naperjen proti Srbiji. Kralj Peter je podelil carju red belega orla v briljantih, a carici in carici-materi red sv. Save, tudi v briljantih.

Nemški državni kancelar v Rimu.

Berlin, 24. marca. Wolffov biro javlja: Misija nemškega državnega kancelarja Bethmann-Hollwega je dosegla popolne uspehe. Prijateljska in zaupna vez med Italijo in Nemčijo se je mogočno poglobila. Sedaj je vsa trozvežna edina v tem, da je treba glede vzhodnega vprašanja ohraniti status quo ante. Glavni interes leži trozveži v ohranitvi miru.

Nemiri v Abesiniji.

Rim, 24. marca. „Agenzia Stephani“ javlja, da je prišlo v Adis-Abebi do nevarnih nemirov, ki so naperjeni proti tujcem in posebno proti Italiji.

Menelik umira.

Rim, 24. marca. „Agenzia Steohani“ poroča: „Njeguš Menelik umira. Smrti je pričakovati v kratkem.“

Zrakoplovi v ruski vojski.

Petrograd, 24. marca. Ruska vojna uprava se je po vzgledu drugih evropskih držav začela intenzivno baviti z vprašanjem glede reform tehničnih vojaških odredkov. Naročila je sedaj v inozemstvu štiri letalne stroje za ceno 400.000 rubljev. Letalni stroji se v kratkem odpošljejo v Petrograd.

Ruski kmetje proti političnim zločincem.

Petrograd, 24. marca. Iz gouvemementa Vjatka se poroča: Tu so izbruhnili veliki kmečki nemiri. Kmetje pripravljajo pogrom proti političnim zločincem, katere je poslala vlada sem. Jetniki so brzojavno prosili pomoči pred zdivjanimi kmeti.

Mirabello umrl.

Rim, 24. marca. Tu je umrl bivši mornariški minister Mirabello.

Erupcija Etna.

Catania, 24. marca. Lava se vali iz žrela v ogromni reki in strašno pustoši vrtove in nasade ob pobočjih.

Catania, 24. marca. Tekom dneva so se napravile še štiri nove razpoke, iz katerih se je tudi razlila žareča lava. Glavni tok lave je širok 400 metrov.

dne in zvečer, obe v korist našemu dram-skemu občinstvu. Naša drama je prinesla letos repertoire, bogat in izboren, kakor še nobeno sezono. Upriporilo se je nič manj kot 24 novitet, od starejšega repertoira se je ponovilo 9 različnih del; pri vsem tem ogromnem delu pa je naše marljivo dramsko občinstvo, ki je že itak reducirano na minimum, nudilo dovolj zabave vsem najrazličnejšim okusom; od burk pa do resnih literarnih večerom, ki so morali zadovoljiti tudi najbolj razvijene literarne gourmande, od „Olimpskih iger“ gori do „Izgublencev“, „Vsiljenca“ in „Preko moči“, se je gojila letošnja sezona dramske umetnosti. Poleg tega je širilo naše občinstvo slovensko umetnost tudi po drugih odrih, n. pr. v Trstu, Mariboru itd. in soglašajo kritike tako ljubljanskih, kakor drugih, celo zagrebških listov v tem, da so bile vse predstave izvrstno študirane in najskrbnejše uprizorjene. Ako še omenimo, da se s tema dvema predstavama poslavljata več naših priljubljenih članov od slovenskega odra, je pač pričakovati, da sl. občinstvo, kakor vedno tako tudi pri tej priliki izkaže svojo hvaležnost in svoje simpatije odhajajočim umetnikom s prav mnogobrojnim obiskom. — Popoldanska predstava, „Miklova Zala“, izvirna zgodovinska narodna igra v štirih dejanjih z godbo, spisal Sket-Spicar, pri kateri nastopi vse dramsko občinstvo, se vrši za nepar-abonente, večerna predstava „Martina Krpana“, ki je še od prejšnjih sezon v najboljšem spominu, pa za par-abonente; ti dve predstavi sta obenem zadnji dramski uprizoritvi tekoče sezone, na kar slav. občinstvo še posebej opozarjamo.

Bethmann-Hollweg-ovo odlikovanje.

Rim, 24. marca. „Popolo Romano“ poroča, da je dosegel nemški državni kancelar Bethmann-Hollweg s podelitvijo reda Anunziata z briljanti ekscipijonelno odlikovanje, ki mu je naklonilo zaupanje vse Italije. Bethmann-Hollweg je tako postal tolmač želj Italijanov pri nemškem dvoru.

Dunaj, 24. marca. Dalmatinski pisatelj so sklenili izdati svoj almanah. Izdaje bodo oskrbeli vseučiliški dijaki. Izmed prispevkov v almanah omenjamo posebno dela Tresić-Pavičića in Miletića.

Sofija, 24. marca. Sboranje kraljevstva Bulgarije se je v zadnjem zasedanju izkazalo izredno marljivo. Rešilo je v najkrajšem času 60 predlogov, izmed katerih je mnogo posebno važnih.

Carigrad, 24. marca. Obisk angleškega kralja Edvarda VII. in carja Nikolaja II. v Carigrad se dementuje kot neosnovana govorica, ravno tako tudi obisk Mohameda V., turškega sultana v Sofijo.

Spopad med Črnogorci in Arnavti.

Četinje, 24. marca. Na črnogorsko-turški meji je prišlo med Črnogorci in Arnavti do hudega spopada. Število mrtvecev je še neznano.

Velika tatvina dragocenih slik.

Pariz, 24. marca. V umetniški palači, kjer prirejajo pomladno razstavo so našli izrezanih dvanajst dragocenih slik in okvirjev. Storitci, za katerimi marljivo poizvedujejo, še niso znani.

Angleški kralj proti razpustu zbornice.

London, 24. marca. Angleški kralj Edvard VI. se je izkazal kakor odločnega nasprotnika razpusta parlamenta. Izjavil je, da pod nobenim pogojem ne sme priti do novih volitev.

Italijanski kralj ne pojde v Benetke.

Pariz, 24. marca. „Petit Parisien“ poroča, da je italijanski kralj Viktor Emanuel poslal pismo nemškemu cesarju Viljemu II., da mora svoje potovanje v Benetke odložiti.

Volilna reforma na Grškem.

Atene, 24. marca. Tu se je vršil velik ljudski shod, na katerem so zahtevali uvedbo novega volilnega zakona.

Verski boji v Londonu.

London, 24. marca. Med Mohamedanci in Hindi je nastal iz verskih motivov poboj, v katerem so mrtvi trije Mohamedanci, več Hindov pa je ranjenih.

Reichenberg, 24. marca. Tukajšnji občinski svet je sklenil na nemške poslance češkega kraljevstva odločen poziv, naj se zavzemajo z vso silo za razdelitev dežele v nemško in češko upravno polovico.

Velika zapuščina v narodne namene.

Praga, 24. marca. Tu je umrla neka vdova, ki je zapustila svoje veliko premoženje v češke narodne namene, med drugim za ustanove češkim dijakom 60.000 kron za češko otroško bolnico 30.000 kron.

Hotel in restavracija „Bavarski dvor“

Dunajska cesta št. 29

se priporoča posetnikom Ljubljane kot najbolj ugodno prenočišče v :: neposredni bližini kolodvora. ::

Restavracija je moderno urejena. Mir in točnost zajamčena.

Za obilen poset se priporoča

Štefan Bergant
lastnik.

Kavarna „ILIRIJA“.	Kavarna „ILIRIJA“.	Kavarna „ILIRIJA“.
	Kolodvorska ul. 22.	
	je vsaki dan	
	celo noč odprta	
Kavarna „ILIRIJA“.	ter se slavnemu občinstvu toplo priporoča.	Kavarna „ILIRIJA“.
	Kavarna „ILIRIJA“.	

Prežalostnega srca javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem bridko vest, da je po kratki, mučni bolezni, previdena s svetimi zakramenti, danes, na veliki četrtek, 24. marca, ob 3/4 na 5. uro zjutraj, v 56. letu svoje dobe, mirno v Gospodu zaspala predraga naša soproga oziroma sestra, sva-kinja in teta, blagorodna gospa

Franja de Schiava roj. Gerbič

soproga hišnega posestnika in gostilničarja v Ljubljani.

Ljubljeno in nepozabno pokojnico prepeljejo na Velikonočno nedeljo, dne 27. t. m. ob 8. uri zjutraj iz hiše žalosti, Kolodvorska ulica št. 24 v Cerknico, kjer bo ob 1/2 5. uri popoldne pogreb na ondotno pokopališče. Sv. maše zadušnice se bodo služile v raznih cerkvah.

Blago pokojnico priporočamo v blag spomin.

V Ljubljani, dne 24. marca 1910.

Anton de Schiava
soprog.

Fran Gerbičeva in Milan Pugljeva
rodbina.

Prvi slovenski pogrebni zavod Turk in brata Rojina.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe 4 vin.
Najmanjši znesek 50 vin.

Dober brivski pomočnik se sprejme.
Ponudbe upravi „Jutra“.

Okasion prodaja! Kostum za dame od K 8— naprej, krila od K 3— naprej, bluze od K 2— naprej. — Angleško skladišče oblek O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg 5.

Okasion prodaja! Otroče pralne obleke od K 1.50 naprej, otroče obleke iz blaga od K 4— naprej, klobuke za moške od K 2— naprej, klobuke za dečke od K 1— naprej. — Angleško skladišče oblek, O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg 5.

Tržaškim gostom in vsem, ki prihajajo v Trst priporočam, da se poslužijo moje gostilne

„All' Ginasio“

v ulici Scuero nuovo št. 7, pri glavni pošti. Priznana izvrstna vina, izborna mrzla in gorka jedila, cene zmerne. — Preskrbim tudi prenočišča. — Za obilen obisk se priporoča udani

Hinko Kosič.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu, da je prevzel po pokojnem g. Mihael Finžgarju kamnoseško delavnico pri novem pokopališču v Ljubljani z vso zalogo nagrobnih spomenikov, katere razprodaja sedaj po najnižjih cenah ter se slavnemu občinstvu za obilno naročbo najtopleje priporoča.

Franc Kunovar, kamnoseški mojster.

Klavir se prodaja za 80 kron. Kje, pove uprava „Jutra“.

Gospod išče hrano in perilo v boljše hiši, plača 50 do 60 K. — Ponudbe na upravo „Jutra“, pod šifro „Dobra hrana“ do 28. t. m.

Angleško skladišče oblek v Ljubljani na Mestnem trgu 5, prodaja zaradi ogromne izbire konfekcije za dame, gospode, deklice, dečke in otroke pod vsako ceno brez konkurence. — O. Bernatovič.

JULIJA ŠTOR Ljubljana, Prešernova ul. 5.

Največja zaloga moških, damskih in otroških čevljev, čevljev za lawn-tenis in pristnih

goisserskih gorskih čevljev.

Elegantna in jako skrbna izvršitev po vseh cenah.

A. PERSCHE
Ljubljana,
Pred škofijo št. 21.

priporoča

veliko zalogo

raznih nakitov, perilo za gospode in dame, specijalitete zavratnic in nogavic; steznik

„Directoire“ P. D.

Kri! in okusno pijačo daje le dr. pl. Trnkoczyja sladni čaj pod imenom „SLADIN“! Pije se brez kave, čaja, kakao; z malo mleka in sladkorjem.

Moč! S tem prihranite 50% na denarju pri gospodarstvu. Kdor naroči najmanj 5 zavitkov po pošti v glavni zalogi lekarne pl. Trnkoczyja v Ljubljani (Kranjsko) dobi za 5 K 50 v franko.

Zdravje! To resno obvestilo potrjujejo mnoga brojna priznalna pisma.

50% prihranka! 1/4 paketa stane 50 v. Zahtevajte ga pri svojem trgovcu! Sladni čaj ni sladna kava, katere hranilna moč se deloma vsled žganja uniči!

Čitajte „Jutro“!

Priporoča se
največja zaloga oblek za
Solidna postrežba!
Nizke cene! **gospode in dečke**

A. Lukič Vedno najnovejša
konfekcija za
Ljubljana, Pred škofijo št. 19 dame in deklice.

Karol Kavšeka nasled.

Schneider & Verovšek

trgovina z železnino in zaloga strojev

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 16

priporoča svojo bogato zalogo travniških bran, plugov vseh vrst, kosilne stroje in sploh vse poljedelske stroje kakor tudi cevi za vodo-vode in vso železnino za stavbe po znano nizki ceni in točni postrežbi.

Cenovniki zastoj in poštne prosto.

VIKTOR KORSIKA

umetno in trgovsko vrtnarstvo

v Ljubljani, Rimska cesta šte. 5.

Izdelovanje šopkov in vencev po najnovejši obliki iz svežih in umetnih cvetlic po primernih cenah. Bogata zaloga raz-novrstnih palm ter listnatih in cvetočih rastlin.

Prodaja poljskih, zelenjadnih in cvetličnih semen najboljše kakovosti. Sprejema vsa v to stroko spadajoča dela.

Zunanja naročila točno in vestno.

Zastoj in poštne prosto:

Domača knjižnica

Zeznam izbranih, najboljših del slovenske literature in svetovne literature v dobrih prevodih.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
v Ljubljani.

Krojač P. Cassermann

se nahaja sedaj

v Šelenburgovi ulici šte. 1

nasproti Kazine.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Delniška glavnica K 3.000.000.

Stritarjeva ulica št. 2

Reservni fond K 400.000.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu priporoča

promese na 4⁰/₁₀ Tiske srečke à K 8.—.

Žrebanje 1. aprila t. l.

Glavni dobitok 180.000 K.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje po čistih

4¹/₂ %.

Spedijsko podjetje JOS. ŠKERLJ, Ljubljana Bavarski dvor.

Ustanovljeno leta 1908.

Član dunajskih in berlinskih prevoznikov povištva. — Sprejema vse v spedicijo spadajoče prevoznine iz vseh in v vse kraje, po naj-nižjih tarifah. — Prevaža povištvo v novih, patentovanih povištvenih vozeh na vse kraje, tudi v inozemstvo. — Sprejema na zalogo razno blago, povištvo itd. Krasna, suha in čista skladišča so na razpolago. — Nabiralni promet Dunaj-Ljubljana in obratno zastopam v vseh večjih mestih. — Moj zastopnik na Dunaju je Karl Lawl, Dunaj I. Schulhof 6.

Med. univ.

dr. JOSIP POGAČNIK

ordinira kot specialist za očesne, ušesne, nosne in vratne bolezni, v katerih strokah se je po doseženem doktoratu in po službovanju kot sekundarij v ljubljanski deželni bolnici izobraževal štiri leta na raznih vseučiliščih pri najboljših strokovnjakih, postal je med tem prvi asistent na otolaringološki vseučilišni kliniki.

Ordinira od 11.—12. in od 2.—3. Ob nedeljah in praznikih od 8.—9.
Cigaletova ulica št. 3. (Trg pred sodnijo.)

K spomladni in poletni seziji

si dovoljujem moje cenjene odjemalce opozoriti na mojo veli-kansko zalogo **v konfekciji za dame, gospode, deklice, dečke in otroke**, posebno pa na spodaj omenjene predmete:

Otroške obleke za prati	od K 1.50 naprej
„ „ „ iz blaga	„ „ 4.— „
Obleke za dečke	„ „ 6.— „
„ „ „ gospode	„ „ 8.— „
Površnike in športne suknje za gospode „ „	12.— „
Pelerine s kapuco	„ „ 6.— „
Klobuke	„ „ 2.— „
Velour klobuki	„ „ 5.80 „

Zaradi prevelike zaloge v damski konfekciji so cene znatno znižane.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović

v Ljubljani, na Mestnem trgu šte. 5.

Vedno in v vsaki množini je dobiti:

Zarezano strešno opeko prve vrste, z jamstvom za nje trpež-nost skozi pet let in opeko za zid

iz lastne nove, moderno opremljene parne opekarne na Viču pri Ljubljani, dalje stavbni kamen za zidanje iz domačega kamenoloma v Podpeči, pri

I. KNEZ-U v LJUBLJANI.